

fra det mangler der bare et enkelt skridt i den finanslovforlig, der lige er indgået.

Når det er så bemærkelsesværdigt, er det også, fordi det er i så stor modsætning til de to sidste finanslovforlig, vi har lavet. Og det er ikke rigtigt, når vi bliver klandret for ikke at ville prioritere i SF. De gange, vi har været med i finanslovforlig, har vi meget bevidst prioriteret i forhold til udsatte børn. Det er derfor, pengene var til skilsmissebørnene, det er derfor, pengene var til flere døgninstitutionspladser, det er derfor, pengene var til en indsats inden for børnepsykiatrien. Det skyldes alene, at regeringen har lavet en aftale med SF, sådan er det.

Det er også derfor, det er så bemærkelsesværdigt, at vi nu står i en situation efter statsministerens ønske, hvor der ikke er noget som helst, der bare minder om et løfte.

Når jeg også på SF's vegne siger, at vi ikke kan se den meget positive børnepolitiske udvikling, er det jo begrundet i, at ventelisterne i dag reelt er voksende.

Vi bevæger os ikke hen imod SF's ønske, vi bevæger os væk fra det, ventelisterne vokser. Vi bevæger os heller ikke et sted hen, hvor kvaliteten vokser. Hovedparten af støftet i stort set ethvert lokalt dagblad i øjeblikket handler om nedskæringer på normeringer, nedskæringer i åbningstiden og stigende forældrebetaling. Det er ikke det, vi opfatter som stigende kvalitet, det er det, vi opfatter som helt almindelige nedskæringer.

Derfor er vi kommet med et forslag – det er så til socialministeren, der klandrede os for, at vi havde blandet for meget sammen, at det kunne være svært at overskue så mange ting på én gang. Det er jo netop, fordi vi har et ønske om at lave sammenhæng. Derfor har vi ønsket både at komme med bud på mere tid, mere plads, bedre kvalitet, bedre rådgivning og medbestemmelse på én gang. Vi har prøvet at samle nogle børnepolitiske overvejelser og ikke kun sådan hoppe fra tue til tue, når vi laver politik.

Ministeren sagde så også, at det er for dyre forslag at gennemføre med kort varsel. Så lad os diskutere varslet. Vi vil hellere have det her lavet over to år end slet ikke at lave det. Det er ikke afgørende for os. Det afgørende er, at hvis man vil være med, så lad os diskutere den hastighed, det her kan gennemføres med.

Ministeren siger så, at det er for centralistisk; det gik også igen i flere ordførertaler. Det er rigtigt, vi er centralister på det punkt; vi synes

ikke, det er en del af den kommunale selvbestemmelse at lade børn stå på venteliste.

Det er en underlig debat, vi får, hver gang vi diskuterer daginstitutioner. Når vi diskuterer skoler, er der jo ingen, der opfatter det som et indgreb i det kommunale selvstyre, at hvert barn, der melder sig til undervisning i august måned, skal undervises. Det opfatter vi som naturligt.

Hvorfor er det ikke lige så naturligt, at et barn og barnets forældre, der ønsker en plads i en daginstitution, skal have en plads?

Ministeren sagde også, at det er for lidt socialt, der er ikke fokus nok på børnenes store vanskeligheder. Det er jeg ikke enig i. Jeg synes netop, den manglende kvalitet i daginstitutioner rammer de mest udsatte børn. Jeg kan huske for mange år siden, da jeg startede i et socialudvalg, at vi leverede lektiehjælp i fritidshjemmene til de socialt udsatte børn. I dag er opgaven i SFO-ordningen vel at overvåge, at lokalerne ikke bliver eroderet undervejs.

Vi har dér fuldstændig mistet den dér meget sociale målrettedhed, men det har vi jo netop, fordi ordningen standardsmæssigt er blevet for dårlig.

Jeg synes heller ikke, at ministeren var venlig over for vores pind nr. 4, der meget præcist drejer sig om målrettede ting. Det drejer sig om indsatsen i forhold til børn på de børnepsykiatriske afdelinger, det drejer sig om de manglende handleplaner i de svære børnesager, det drejer sig om den børnesagkyndige rådgivning i forbindelse med skilsmissesager, og det gælder børnenes ret til rådgivning.

Det er alle sammen meget målrettede ting, der meget er rettet mod de allersvageste børn. Jeg er derfor ikke enig i den hovedkonklusion, ministeren havde, og den konklusion, den socialdemokratiske ordfører havde under overskriften: Vi er på rette vej.

Jeg tror også, hr. Frederik Nørgaard sagde, at vi er midt i en proces, hvor børnepolitik opprioriteres. Det er jeg ikke enig i. Vi er i et efterår, hvor børnepolitik nedprioriteres, hvor der spares penge på mindre åbningstid, på dårligere normeringer og på højere forældrebetaling; det er jeg sikker på. Der er færre penge i det her efterår, end der var eksempelvis sidste år, og det er efter vores opfattelse et tilbageskridt, og det synes jeg at vi skal sige.

Det betyder, at de mindre initiativer, som SF også har deltaget i, som vi er positive over for, ikke opvejer de generelle forringelser, der er på